

Съдържание

Част 1: РЕЗЮМЕ

Част 2: ПРОБЛЕМАТИКА

- _ Многоликата история и памет на Европа
- _ Монументалните архитектурни комплекси: една памет за преоткриване
- _ Монументалните архитектурни комплекси: Градски фрагменти за пресъздаване
- _ Цели на проекта
 - Упознаването и признаването на другия: европейското измерение
 - Преоткриване и усвояване на един исторически период : паметното измерение
 - Интегриране и реконструиране на едно изоставено градско пространство: градоустройствено-пейзажното измерение.

Част 3: МЕТОДОЛОГИЯ

- _ Структуриращи принципи
 - Многодисциплинарност
 - Международен обмен
- _ Многоизмерен подход
 - Проучване
 - Урбанистична перспектива
 - Артистичент прочит и действие
 - Комуникация
- _ Средства
 - Организация на два семинара /в Париж и София/
 - Организация на уъркшопове между екипа «Следа» и гости - хора на изкуството, архитекти...
 - Осъществяване на интерактивен интернет сайт
 - Артистичен пърформанс in-situ
 - Изложби в края на всеки цикъл на проекта
 - Документален филм

Част 4: ДЕЙСТВАЩИ ЛИЦА

- _ Съреализатори
- _ Партньори
- _ Гости
- _ Публика

Част 5: ПРОТИЧАНЕ

- Предварителен календар
- _ Първа част (май 2007 - декември 2008):
- _ Втора част (декември 2008 - юни 2009):
- _ Трета част (лято 2009):
- _ Четвърта част (есен - зима 2009 -2010):

RÉSUMÉ

Резюме

Проектът „Следа“ е културен проект за разглеждане на наследствената стойност на паметните архитектурни обекти от социалистическия период в България, целящ тяхното интегриране в социалното и културното пространство на съвременния град, в една Европа, където историческото съжителство днес е съществен фактор на единството. Проблематиката се организира около въпроса за значението на тези обекти днес и за техния потенциал като архитектурни и урбанистични творби, културни феномени и съставни части от градския пейзаж.

Обект на проекта “Следа “ са монументалните комплекси от периода : края на 60 години до падането на комунистическия режим. Техният днешен прочит резкива една двойна проблематика, която се организира от една страна около въпроса за развитието на груповата памет на едно общество, от друга страна около тенденциите в създаването и управлението на общественото градско пространство. Проектът “Следа “ подхожда към тази проблематика от тясно национална и от по-широка интернационална гледна точка.

Монументалните архитектурни комплекси днес, в по-голямата си част изоставени, изваждат на светло празнотата и липсата на нови ориентири в едно европейско постмодерно общество. Обитаващи като призраци общественото пространство тези обекти са показател за лутането на едно общество, търсещо ориентири за своята идентичност. Тоталната липса на проект за тяхното бъдеще – преустройство, разрушаване и т.н. – е една очевидна илюстрация.

Целта на проекта е да открие обществен дебат относно бъдещето на монументалните архитектурни комплекси. В национален и в интернационален план трябва да се осветлят въпросите и очакванията, които будят тези места чрез един аналитичен и творчески подход. Нашият колектив цели, без никакви табу, да събере възгледите и да формулира очакванията на европейските граждани, относно реабилитацията на обществените, наситени със спомени пространства, с които изобилстват нашите градски територии. Проектът предлага да се изработи работна платформа, на която всеки би могъл да остави следа от собствената си памет касаеща паметното градско пространство.

Нашите средства за реализиране на проекта са конференции и дебати с представители на различни европейски страни, уъркшопове, смесващи архитектура и изкуство, артистични изяви *in situ*, изработване на проспективни урбанистични сценарии.

"1300 години България" София, юни 2007
"1300 ans Bulgarie" Sofia, juin 2007
"1300 years Bulgaria" Sofia, June 2007

PROBLÉMATIQUE

Проблематика

« Преоткриването на нашето европейско наследство ще служи за основа на общата история, която ще напишем. » *

Проектът „Следа” заема мястото си в един сложен европейски контекст. Контекст белязан от процеса на разширяване на Европейския Съюз неизменно придружен от надигането на протекционистки, националистични чувства в части от европейското общество. Така ние, европейците живеещи заедно, все по-многобройни, се люшкаме между желанието да бъдем членове на един съюз, който повишава нашата стойност в световен мащаб, и изтъкването на особености на националната или регионална идентичност.

« Европа има душа и тази душа е културата. » *

Време е да обединим душата на Европа, за да спомогнем за появяването на европейско чувство, което да не се ограничава само в рамките на икономически, финансови, социални или миграционни съображения. Проектът „Следа” се присъединява към това движение за търсене на европейска идентичност с убеждението, че трябва да се подхранва ценния повей, който ни обединява и ще ни обедини всички: създаване и подкрепа на една обща култура. В този дух архитектурното и градското наследство на всяка една страна изграждат облика на европейското териториално богатство и идентичност. Проектът „Следа” цели да запознае европейските граждани с пространствената и уникална формална стойност на едно специфично архитектурно наследство изпаднало днес в забрава по идеологични причини.

Така влизането на България в Европейския съюз бе повод за нас да открием отново този дебат в европейски мащаб, черпейки сили от собствените си възможности за споделяне и интелектуално хармонизиране.

Отвъд историческото събитие, каквото е европейското разширяване, присъединяването на България поставя отново въпроса за европейските културни основи. Определянето на нашата европейска идентичност е едно от основните предизвикателства за французи, българи и жители от всички други нации, които е приютил този континент.

Как да се приобщи един народ, който едва преди 20 години се е освободил от международен блок (комунистически) към нова система на международна общност? Как да се надвие чувството на приравняване, на асимилация от „външни” авторитети? Какво имаме да споделим ние днес, какво можем да построим заедно на базата на история, която сме преживели успоредно, от едната или от другата страна на « стената »?

*Катрин Таска и Мишел Дюфур, пожелания за 2002 година

*откъс от статията « Европа има душа и тази душа е културата » на Вим Вендерс, "Le Courrier International" от 22 март 2007.

Многоликата история и памет на Европа

Опознаването и признаването на съответните национални културни наследства, като общо европейско културно наследство, е път за възстановяване на връзката между нашите често нахъсани и следователно непълни истории. Този диалог може да позволи нов прочит на едно минало което ни свързва, освобождавайки ни от ограничаващата национална гледна точка. Този многолик прочит ни напомня, че историята не протича само в едно измерение, че тя трябва също да създава връзка между противоположни е многолики спомени. Паметта на всеки европейец е съставена от много фасетки, от наслояване на чувства, понякога с противоречив характер. *„Именно смесицата от межкултурни течения, пресичащи се на нашия континент, създава чрез своята сложност чувството за принадлежност към една европейска общност.”**

Целта на проекта „Следа” е да създаде рамка за работа и размисъл, около мемориалния пейзаж в европейското измерение. Днес паметните обекти не са само национални символи, те излизат извън границите, за да се включат в общия пейзаж на новоразширена Европа.

Монументалните архитектурни комплекси: една памет за преоткриване

*„Паметниците са като движеща сила, позволяваща да се пренесе в бъдещето съвременната интерпретация на събитията и ролята на индивидите. В своята същност те въплъщават идеологията на обществото, което ги е създавало.”** Дори в най-добронамерените ситуации намеренията и значенията рядко се предават непокътнати. Всяка епоха, всяко поколение донася, чрез своите културни, идеологични и личностни филтри, нов прочит на историческите събития и ги намества в собственото си социокултурно пространство.

Радикалната промяна на режима в България разстрои този обичаен процес на предаване и интерпретация на смисъла между епохите, които се следват. Действията и творбите на цяло едно поколение онемяха, вкаменени в екзистенциален смут. Наистина ли нямат те какво да кажат? Тази болест на времето бележи градското пространство и се проявява в трудностите, срещани днес при управление на архитектурните обекти, които са по този повод и съзнателно запуснати. Тези архитектурирани комплекси бележат днес публичното пространство и пейзажа като призраци, останки от забулено минало. Те свидетелстват за изоставените кътчета в общата памет на цяла една част от Европа.

Въпросът, който си поставяме чрез тези лишени днес от смисъл градски фрагменти, е именно кои са нетленните процеси и елементи в едно обществено пространство, в една памет, в една история, отвъд масовите събития, организирани от Комунистическата партия, отвъд патриотичните песни и манифестациите на пионерчета в униформи, отвъд речите на една отминала епоха. Черпейки от силата на пейзажа, на градската форма и на артистизма, която струи от тези архитектурни обекти, ние се опитваме да извадим на повърхността едно по-общо разсъждение. Предлагаме да изясним предизвикателствата, свързани с интерпретацията на пейзажи, изчезнали и осакатени от поляризираните конфликти и дебати между социални, политически и идеологически групи, които опитват да си присвоят тези пейзажи и да наложат един-единствен прочит – своя.

Проектът „Следа” е и съпротива срещу еднозначния прочит на пейзажа, за да се отвори той за една разнообразна и свободна интерпретация.

*Европейски институт на културните маршрути, Европа на паметта

* Да се преобразува паметта, да се преустрои общественото пространство. Мари Алис Льорйо, статия, публикувана в „Построени пейзажи: памет, идентичност, идеологии”, 2006 г., Квебек, Издателство „Мюлтимонд”

Монументалните архитектурни комплекси: Градски фрагменти за пресъздаване

Обществените пространства, белязани от предишните идеологии, днес страдат от липса на нова идентичност и функция. Монументалните обекти представляват едни изцяло изградени пейзажни композиции. Действително става въпрос за построени пространствени единици, заемащи място в урбанизираните пространства, които те са структурирали съобразно определена идеологическа основа, било то в сърцето на града или в неговата периферия. Тези забележителни места са белязали и ориентирали еволюцията на градската среда в течение на почти четиридесет години. Те са функционирали като символични и физически жалони на българските градове. Замислени като точки на обединяване в идеологически смисъл, използвайки визуални и пространствени ориентири, тяхната функция през годините е била да служат като акупунктурни полюси за градското тяло, групирайки и разпръсквайки многобройни енергии.

Днес, две десетилетия след падането на комунизма, България вижда как градовете ѝ се променят с една постоянна скорост. Нови действащи лица, носители на нови ценности, се появяват, люшчайки се между паметната обсебеност и амнезията, между разрушението и френетичното застрояване. Значителен брой паметници от миналото бяха свалени от техните постаменти, оставяйки огромни, трудно определими празноти, които пречат на града да намери своите отличителни белези. Други все още са тук, като призраци от едно близко минало, което хората биха искали да забравят: следи в градското пространство, станали почти безплътни. Какво е останало днес от тези архитектурни обекти и какви ще бъдат те утре?

Новата епоха на българските градове е белязана от нова логика на управление, на застрояване и ползване на градските пространства: символиката се предефинира, засилената приватизация на земята превърна поземлената собственост във финансова единица, градът се застроява все по-гъсто в ущърб на общественото пространство.

Поради привилегированото си положение (в центъра на града или в забележителна естествена среда) или поради значителните си размери, паметните обекти днес са силно желани заради финансовата стойност на парцела, който обитават. Отвъд brutния им монетен еквивалент, те представляват също и един ценен потенциал от обществено пространство, за контакти и „гълтка на въздух”, срещан все по-рядко в днешния град.

Силно разстроената през последните две десетилетия политическа, икономическа и социална среда затруднява разглеждането на културното наследство и планирането на градската среда. И тъй като отварянето на пазара в България се проявява в градовете чрез едно непрекъснато и неконтролируемо разграбване на обществените пространства и имоти, подходящо е паметните обекти да се разглеждат, независимо от историческото и символичното им значение, като потенциални фактори на развитието на един овладян урбанизъм. В този смисъл присъствието им определено е възможност за градовете да възстановят местата за отдих, да предложат на жителите и посетителите си едно щедро обществено градско пространство.

Цели на проекта:

- Опознаването и признаването на другия: европейското измерение

В европейски мащаб проектът има амбицията да играе ролята на катализатор на нови национални и интернационални социокултурни процеси на познаване и взаимно признаване на нашите пейзажи и истории, които днес споделяме в едно общо културно и териториално пространство.

Тръгвайки от конкретен обект: българските паметни места от комунистическата епоха, ние желаем днес да поставим началото на обща работа между Франция и България върху паметното измерение на европейските пейзажи. Чрез тази проблематика ние очакваме да събудим по-широк дебат и да утвърдим вектор на общуване между двете страни.

„Не ще има европейска съвест, нито емоция за този континент, нито бъдеща европейска идентичност, нито реална връзка, докато не успеем да покажем собствените си митове, нашата история и нашите чувства”. *

- Преоткриване и усвояване на един исторически период : паметното измерение

Духът на всяко ново поколение се изгражда благодарение на прочита който то има възможността да направи на близкото минало. Прочитът и интерпретацията на делата и творбите на предшествениците определят доминантната визия в настоящето. Във време на преход, където съзнанието се колебае между отричането и носталгията по близкото минало, монументите изграждат един своеобразен разказ на отминалата епоха материализиран в камък и пространство. Тяхното присъствие във всекидневното обществено пространство дава възможност на всеки нов жител да прочете и усвои къс от миналото.

Проектът „Следа” се изгражда с цел да подкрепи монументалните пространства в ролята им на живо историческо свидетелство в служба на днешните и бъдещите поколения.

- Интегриране и реконструиране на едно изоставено градско пространство: градоустройствено-пейзажното измерение.

С помощта на многоизмерния подход обединяващ: теоритичен социално- исторически анализ, разработване на градоустройствени сценарии, художествено- артистична интерпретация на монументалните комплекси, проектът цели идентификацията на тези архитектурни обекти в съвременния социален, културен и градоустройствен контекст и отварянето на перспективи за тяхното развитие в резонанс със съвременните аспирации за гражданското пространство.

Отвъд всяка една крайна позиция, била тя за музеифицирането или за разрушаването на монументалните комплекси, ние желаем да извадим на яве една по-богата гама от възможности за тяхното пресъздаване и интегриране в съвременния град.

* откъс от статията « Европа има душа и тази душа е културата » на Вим Вендерс, "Le Courrier International ", 22 март 2007.

Représentation d'un évènement historique

Мемориален Комплекс "Бранителите на Стара Загора 1877 г.", юни 2007
 Complexe mémoriel "Les défenseurs de Stara Zagora 1877", juin 2007
 Memorial complex "the defenders of Stara Zagora 1877", june 2007

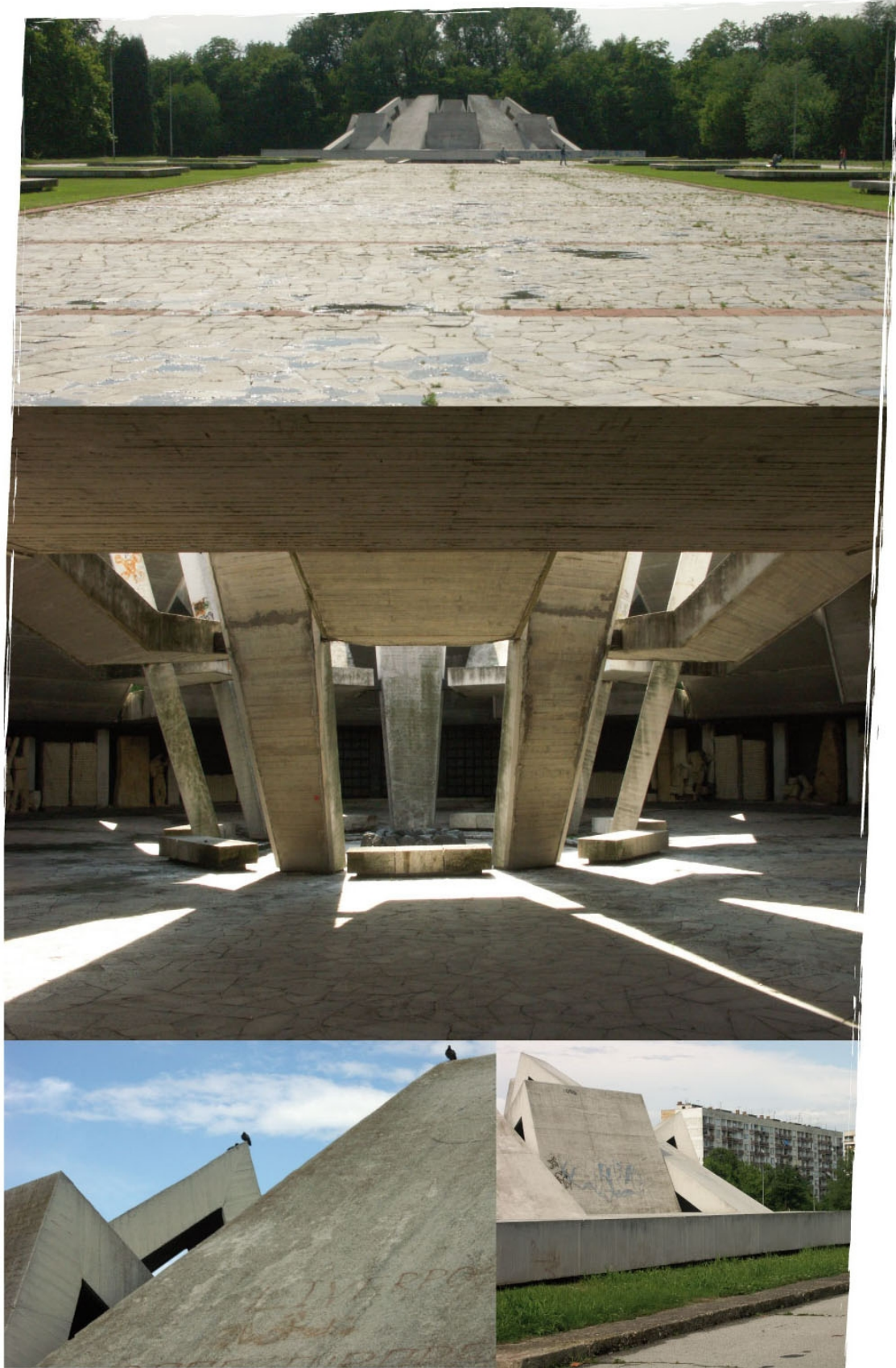
Symbole exalté et panorama

Паметник на Българосъветската Дружба, Варна, юни 2007

Monument de la fraternité Bulgaro-Russe, Varna, juin 2007

Monument of fraternity between Bulgaria and Russia, Varna, June 2007

Братската Могила, Пловдив, юни 2007

Mémorial de la fraternité, Plovdiv, juin 2007

Memorial of the fraternity, Plovdiv, June 2007

Point focal, repère visuel dans la ville

Паметник "Альоша" Пловдив, юни 2007
Monument "Aliosha", Plovdiv, juin 2007
Monument "Aliosha", Plovdiv, June 2007

Методология

Проектът „Следа” – платформа за обмен на идеи в областта на изкуството и културата

Смесвайки артистичния с аналитичния подход, включвайки участници от различни страни и области, проектът „Следа” ще проучи множество архитектурни обекти посредством техните паметни, социални, пейзажни, градски и артистични измерения, за да преоткрие тяхното съвременно значение. Така „Следа” е процес на проучване и международна платформа за културен обмен.

Тази размяна на възгледи и диалог е предпоставката за осъзнаването на по-глобалните измерения на нашето общо пейзажно и културно пространство.

■ **Структуриращи принципи**

Многодисциплинност

Проектът „Следа” включва в една мрежа архитекти, пейзажисти, хора на изкуството, географи, философи, социолози, историци, културолози... Срещата на техните компетенции ще позволи аналитичното разглеждане и освобождаване от еднозначния прочит на фактите и местата.

Международен обмен

Обединяващата проблематика на паметното измерение на европейските пейзажи, в която се вписва проект „Следа”, предразполага за културно взаимодействие отвъд всякакви национални граници.

Цикълът дебати и уъркшопове ще призове участници от различни европейски страни, желаещи да споделят тяхното виждане.

Организацията на събитията, отчасти във Франция, отчасти в България, всеки път ще обогатява проблематиката посредством ангажирането на една публика, повлияна от прочита и преживяванията си, свързани с тези обекти.

■ **Многоизмерен подход**

Допълването и наслагването на артистичните и аналитични дейности са в основата на този проект. Така ролята на всеки участник не е твърдо определена. Методите за творческа и теоритична работа, за изразяване и разсъждаване преминават от участник на участник, в един многоизмерен подход. Конфронтират се, за да се обединят в един конструктивен и креативен процес. Допълнителните компетенции на всеки партньор взаимодействат по време на различните фази в една предварително определена, но не скована рамка.

Проучване

Градът палимпсест*, мястото и архитектурата, свидетели на миналото и творци на бъдещето, са сърцевината на дебата. Тези основополагащи теми ще бъдат подхранвани по време на целия проект чрез градски, социални, културни, исторически и философски запитвания.

* през Средновековието, пергамент върху който са наслагвани един върху друг множество текстове.

Урбанистична перспектива

По време на реализирането на проекта „Следа” ще бъдат изработени сценарии за преустройство на монументалните архитектурни обекти, използвайки диагностика, базирана на пространствен и морфологичен анализ. Черпейки вдъхновение от народното въображение и неговите митове Целта ще бъде да се покажат без табута многобройни сценарии, базирани на урбанистичния потенциал на тези места и на различните желания, на които те могат да бъдат обект.

Артистичент прочит и действие

Артистичната интерпретация на мястото ще разкрие сценографския потенциал и пластичната стойност на паметниците. Залагайки едновременно на едно пълно отдалечаване от първоначалното им призвание и на рамкирането на някои белези които те носят от миналото, целта е посредством една ефемерна интервенция да се промени моментно погледа върху паметните обекти и една отминала епоха.

Комуникация

Чрез документалния филм T.R.A.C.E. и различните изложби свързани с тематиката, разпространени в България и във Франция, проектът има амбицията да стане реално средство за опознаване на другия, предлагайки европейско измерение както на участниците, така и на зрителите.

Филмът ще се заеме да опише всички срещи, френски и български, които ще осъществим по нашия път. Освен описание на осъществената работа филмът T.R.A.C.E. ще представлява и сборник от свидетелства на двата народа относно техните взаимни представи, тъй като, макар и франкофонска, България остава една от най-слабо познатите във Франция страни от Централна Европа.

Филмът ще бъде адресиран и към българската публика, давайки думата на различни поколения, като по този начин ще покаже разнообразни виждания върху едно и също пространство. Едни са преживели комунизма, други – падането на комунистическия режим, а днес всички преживяват различни опасения във връзка с влизането на България в Европейския съюз.

■ Средства

Комплекс от методи и средства ще бъдат използвани в различни фази на проекта.

Организация на два семинара /в Париж и в София/:

Лектори, специалисти в различни области - философи, социолози, архитекти и други произлизащи от различни страни, ще подхранват дебатите.

Организация на уъркшопове между екипа «Следа» и гости - хора на изкуството, архитекти...

Организирано около избраните архитектурни обекти, уъркшоповете са интензивни работни ателиета чиято цел е да доставят един по-фин и емоционален пространствен анализ както и да дадат базата на хипотези за градоустройствени сценарии и артистични перформанси.

Фотографска изложба:

«Портрет на монумент»- изложба в две части предлагаща група от авторски творби успоредно с преглед на любителски фотоси от настоящето и миналото.

Артистичен пърформанс in-situ:

Артистичен пърформанс ще бъде организиран на избран архитектурен комплекс, чиято цел е да предложи индивидуален, нов прочит на обекта.

Изложби в края на всеки цикъл на проекта:

Тематични изложби във Франция и/или в България ще бъдат представени при финализирането на всяка фаза на проекта.

Документален филм:

Филмът T.R.A.C.E. ще предаде процеса и следователно ще бъде водещата нишка, обединяващата опора на нашата дейност.

Осъществяване на интерактивен интернет сайт:

През целия период на развитие на проекта, интернет сайта е платформа за контакти и обмяна на идеи която ще обогатява интелектуално-артистичния процес.

■ **Съреализатори**

Асоциацията „Аршинеф” /Лион/ -

Асоциацията е колектив от млади архитекти, урбанист и ландшафтни архитекти. Асоциацията работи за запазване на паметта на населените области, независимо дали те са близко до нас или принадлежат към далечни страни. Тя събира интерпретациите, историите на местата (техния естествен и архитектурен пейзаж, тяхната културна, социална и историческа памет...). Тя свидетелства и събира свидетелствата на убитателите, за да разкрие чрез един нов прочит нетленните стойности залегнали във връзката между едно физическо пространство и негово население.

Асоциацията „Аршинеф” и проекта „Следа”

Асоциацията прилага в действие уменията на своите членове в областта на пространствения, социалния и културен анализ, за да определи урбанистичните и пейзажни дадености на паметниците и да интерпретира възможното им бъдеще.

Подходът на екипа се състои в това да анализира видимите и скрити параметри на тези места, за да разкрие тяхната стойност и възможности. След идентификацията на потенциала им, урбанистичните сценарии ще илюстрират различни обществено- урбанистични поведения, които ще позволят на обитатели да си представят многоликото бъдеще на обектите и тяхното пространство.

Диагностицирането на тези необикновени градски фрагменти ще позволи да се използва откъснат от емоционалността пространствен подход и да се разкрие, че отвъд монументалния обект съществува архитектурен обект, който трябва да се разглежда извън символиката му, според неговата артистична и пластична стойност. Също така и стойността на паметните комплекси като обществено пространство, възможностите за използване, както и отражението върху морфологията на града ще позволят да се извади на бял свят това, което е непреходно в урбанистичната форма на тези обекти.

Колективът „Имаж-А-Мо” /Париж/

„Имаж-А-Мо” е артистичен колектив съставен от художници, поет, вокален изпълнител и звуков инженер, който работи върху мултидисциплинарен начин на изразяване.

Активна поезия

Желанието е да се изобразят ДУМИТЕ, тоест да се черпят ОБРАЗИ от тяхната форма, техния смисъл и да бъдат обединени те на една платформа на проучване. Тези разширения не се ограничават просто до повърхността, до полето на визуалното; думата се разглежда в своята цялост. Тя е звучна, тя е материя, тя е смислена. Писменостите, азбуките, звучността на езиците формират една фонетична и графична материя, която се поставя на сцената. Колективът работи с много участници с желанието да създаде едно живо произведение. Всяка от дисциплините се обогатява от творбите на останалите, за да се стигне до отварянето на сборника с поезия.

Мултидисциплинарен колектив

Проектите поставят на сцената и обвързват въображението на всеки изказващ се по време на срещи с публиката. „Имаж-А-Мо” е колектив съставен като възможност, предоставена на членовете му, да обособят свободно едно творческо пространство около водещите линии на различните проекти.

Вокалните партитури на Анабел Пле, звуковата атмосфера на Аксел Бризар, художествения и графичен свят на Нели Георгиева и на Ерик Босвей, текстовете на Жюлиен Брус са в постоянен контакт. Творбите се обогатяват при всяка публична среща чрез изявата на външен творец, поканен да изложи собствените си търсения около проблематиката.

Съгласно изискванията на живия спектакъл, на изложбата, на инсталацията, на пърформанса, уникалните творби, създадени от колектива, са плод на действия и противодействия между различните дисциплини. Общото желание да се сблъскаш с предложенията на другия и на своя собствен начин на изразяване мотивира работата около теми, които засягат участниците в колектива.

Колективът „Имаж-А-Мо” и проекта „Следа”

Колективът ще формира на място, в България, работни групи с хора на изкуството и ще представи временни инсталации, прожекции, перформанси.

Темата за паметта ги интересува поради това, което донася на бъдещето, а не поради носталгични причини. За да използват всяка следа от миналото, която има последствия днес като извор на вдъхновение и извор на нов живот, да инвестират и да слушат тези пространства, това, което те излъчват, да черпят от тяхната материя, тяхната светлина, тяхната история и днешното им състояние.

Работата на колектива се състои в мултипрожекция на открито, директно на стените на различни паметници според случая и избраните пространства. Това на което се залага не е развиването на картини в тяхната продължителност, а опит, на който всички елементи се предлагат незабавно. Прожектираните образи, звукът и гласът ще позволят на посетителя по-богато възприемане на пространството. Целта е да се припомни вчерашния ден, за да се включат по-добре изоставените монументи в днешното ежедневие и в бъдещето.

Фондация „Пясъчен часовник” /София/

Фондация пясъчен часовник е създадена, за да популяризира идеята за „зелен град”, устойчивото развитие и управление на природните ресурси чрез изкуството сред младите хора. Организацията стимулира ангажираност промяна в мисленето и активни действия на обществото към проблемите в градската среда.

Организацията има също едукативна и консултанска дейност в сферата на ландшафното планиране.

Фондация „Пясъчен часовник” и проекта „Следа”

Асоциацията прилага в действие уменията на своите членове в областта на пространствения, ландшафтен и екологичен анализ на обектите.

■ *Партньорите*

Къщата на Европа – Париж

Работейки за изграждането на европейско гражданство, Къщата на Европа проучва културното измерение на европейския проект, представянето на границите, демократичните, образователни, икономически и социални предизвикателства на Европа.

Тъй като ние имаме нужда от европейско обществено пространство, Къщата на Европа в Париж предлага на парижани и французи да преживяват ежедневно Европа.

Къщата на Европа и проектът „Следа”

Организиране на едномеден международен семинар на тема « Соц паметниците, едно бъдеще под въпрос- разрушение, реконструкция, забора, музеифициране...»

Бъдещето на монументалните комплекси в Източна Европа от периода (1960-1989) в съвременния европейски град.

Червената Къща - център за култура и дебати - София

Центърът за култура и дебат “Червената къща” организира и представя обществено-политически програми и програми в областта на изкуствата и културата. Мисията на организацията е да стимулира развитието на независим сектор на съвременното българско изкуство, да осигури обучение в по-малко познати области и методи в изкуствата, културата и социалните дейности, да допринесе за създаването на плурализъм на естетическите норми и организационни форми на изкуството и културата в България, да създаде среда за адекватна публичност в представянето на различни обществени теми, да развие критическото мислене и публично говорене, да стимулира развитието на различните общности и диалога между тях, да стимулира обществено-политическия дебат.

Център за култура и сътрудничество — посолство на Франция в България - София

Дейността на центъра се организира около многобройни културни събития изградени в партньорство с българските институции. Като широк отворен форум към съвременното общество, центърът организира и ръководи множество дебати, семинари и публични прояви.

По повод влизането си в президентски функции на Европейския Съюз през втория семестър на 2008, Франция организира един сезон посветен на културата на 26-те други страни членки на Евро Съюза. Множество културни проекти между Франция и България са предвидени през този период. Проектът „Следа” се вписва в този контекст на културно сътрудничество.

Червената Къща, Френският Център за култура и сътрудничество и проектът „Следа”

Съвместно организиране на културно събитие включващо двудневен международен семинар и тематични изложби.

Регионална Библиотека „Пенчо Славейков” - Варна

Библиотеката „Пенчо Славейков” е културен център който съхранява основни документални фондове, съорганизира културни събития, участва в множество международни програми за наука и сътрудничество.

Библиотеката „Пенчо Славейков” и проектът „Следа”

Библиотеката подпомага проекта в процеса на теоретичното проучване предоставяйки своите документални фондове. Тя предоставя също така част от пространството си за тематични изложби.

Български Културен Център - Париж

Българският културен център е място за артистични и културни изяви. Центърът организира изложби, дебати, конференции... чиято цел е да създаде среда за активен културен и интелектуален обмен между Франция и България.

Български Културен Център и проектът „Следа”

Центърът предоставя изложбеното си пространство за тематични изложби.

■ *Гостите*

Замислен като платформа за обмен и работа, целта на проекта „Следа” е да включи всеки, желаещ да вземе отношение към разглежданата проблематика. Работната среда е отворена за инициативите и мнението на всеки човек, чувствителен към паметната стойност на пейзажа. По време на различните фази на изработване на проекта ще бъдат поканени нови партньори, чиито позиции ще обогатят изказа и проблематиката.

■ *Публиката*

Ще бъдат организирани няколко цикъла открити дебати и конференции във Франция и България, за да се открие проблематиката за по-голям брой участници. Ще бъдат разгледани урбанистичния, философския, културен и социален аспект на паметните обекти от комунистическата епоха. Ще бъдат представени примери на преустройство на подобни места в бившите комунистически страни в Европа. Ще бъдат показани и дебатирани сценарии на възможно реконструкция на някои паметни места, за да се поясни на гражданите стойността на пейзажите, заобикалящи ги в тяхното ежедневие. Ще се осъществи и серия от интервюта, събиращи преживяванията на различни поколения, живели близко до едно и също паметно място.

Артистичният перформанс *in situ* има амбицията да се превърне в културно събитие за широката публика, организирано в сътрудничество с Министерството на културата в България и съответното кметство. Ще бъде организирано и отразяване чрез Българската национална телевизия.

Възстановката на проекта: документален филм, излъчен пред българската и френската публика, изложби, организирани в културни центрове респективно в двете страни.

Предварителен календар

Проектът се развива в четири части.

■ Първа част (май 2007 - декември 2008):

- Съставяне на документален фонд: текстове, планове, справки.
- Съставяне на опис на избраните обекти – хронология, пейзажни и урбанистични анализи на композицията, събиране на мнения на жителите.
- Семинар през октомври 2008 г. в Къщата на Европа, Париж.
Урбанистичният, философски, културен и социален аспект на паметните места от комунистическата епоха ще бъдат разгледани в европейски мащаб.
- Семинар през октомври 2008 г. в Червената къща и Френския Център за Култура и Сътрудничество, София.
Ще бъдат търсени паралели между различни аналогични ситуации в Европа, за да се избегне тясно националната логика.
- Уъркшоп през август 2008 г. в библиотеката във Варна.
Работна седмица на място с всички участници в проекта, сътрудничество с местни хора на изкуството и архитекти.
- Авторска фотографска изложба - септември 2008 в Регионалната библиотека Варна.
- Авторска фотографска изложба и изложба от любителски снимки – септември /ноември 2008 г. В Български културен център, Париж и в Червената Къща София, през месеца на фотографията в Лион.
- Обобщаване на резултатите на уъркшопа и семинарите през ноември 2008 г.

■ Втора част (декември 2008 – юни 2009):

- Разработване на сценарии за изява in situ.
- Развиване на урбанистични сценарии. Организиране на международен конкурс за идеи.

■ Трета част (лято 2009):

- Артистична изява in-situ.
- Представяне на урбанистичните сценарии.

■ Четвърта част (есен – зима 2009 -2010):

- Възстановка: изложби, монтаж и разпространение на документалния филм Т.Р.А.С.Е. Съставяне на пътен лист.

Нашите партньори:

